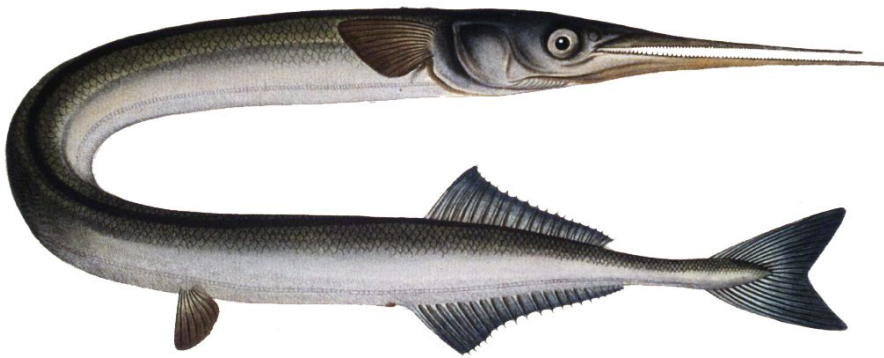

Att lyckas i fiske är inte bara att ha de rätta grejorna och de bästa kunskaperna – det är minst lika mycket frågan om hastur och att vara på rätt plats vid rätt tidpunkt. Och ibland att kanske inte riktigt veta vad man sysslar med...

Man ur huse

Vi var väl uppskattningsvis 70 – 80 personer, som stod där och trängdes i den vackra majmorgonen.

Solen hade just skingrat kustens fuktiga morgondis och börjat värma upp den långa Parapetenturen utanför Helsingborgs norra hamn.

Det här var dagen D. Majdagen, som alla väntat på. I dag var det dags - nu skulle näbbgäddorna komma!

Den första näbbgäddedagen går skånska sportfiskare – åtminstone de som bor nära kusten – man ur huse för att få en dust med dessa fascinerande minisvärdfiskar, när de kommer svepande in genom Öresund på väg till lek och förlustelse.

Det var därför vi var så många och det var därför vi trängdes så förbaskat. Men det var skönt ändå i den glittrande solen. Ja, allting glittrade denna dag. Solen, vågorna, våra ögon av förväntan och inte minst mängden av blanka, eleganta beten, som oupphörligt kastades ut och vevades in av oss fiskare.

När jag försiktigt tittade mig omkring, såg jag att vi alla hade i stort sett likartade utrustningar. Smäckra haspelspön för beten 5 – 20 gram. Öppna haspelrullar, laddade med nya, fräscha linor 0.20 – 0.30. Ytgående beten för snabb invevning, gärna med trekroken bytt mot en sylvass enkelkrok.

Det kändes tryggt, när jag tittade mig omkring. Det här var grabbar, som kunde sitt näbbgäddefiske. Inga amatörer här, inte. Jag kände mig hemma. Fast någon fisk hade vi ju varken fått eller känt.

Plötsligt stördes massans rytmiska "kasta ut, veva hem, kasta ut, veva hem" av en far med minderårig son, som försökte tränga sig in i ledet.

Med roade, överlägsna blickar studerade vi nykomlingen. Hur i jösse namn tror han det går att få näbbgädda med sådan utrustning? Ja, fisk över huvud taget? Inkapslad haspelrulle av tvivelaktigt fabrikat, 0.50-lina, styvt bensinmacksglasspö och som toppen på allt en 100-grams torskpilk..!

Roat iakttog vi pappans första kast. Jaha, han kom tio meter. Inte illa. Inte minst med tanke på att med den lintjockleken kunde väl rullen inte rymma mer än 20 – 30 meter...

Andra kastet blev något längre. Kanske femton meter. Efter en evighet och sedan pilken

bergsäkert legat på botten i flera sekunder, började han veva in, sakta, sakta. Nu var vi några stycken som helt öppet skakade på huvudet. Visste han inte att man ska låta betet gå fort och alldeles i ytan, när man fiskar näbbgädda? Och då har man ju också chans till havsöring. Tokdåre!

Plötligt skrek pappan till och höll på att knuffa både sin son och de kringstående i vattnet! Spöet stod som en sprättbåge och det ryckte och slet i toppen.

"Han har fisk! Han har fisk! "

Beskedet spred sig som en löpeld längs piren.

"Drilla den! Ge efter på linan för h-e!"

De goda råden haglade över novisen, men han lyssnade inte utan vevade in för allt vad han förmådde. Efter max tio sekunder vinschade han upp en blank, silverglänsande fisk, som han i en båge svingade genom luften och lät hamna på den breda kajen två meter bakom och under sig!

De av oss, som hann se fisken i luften, fick något förtvivlat desperat i blicken och när vi klättrade över piren och tittade ner på kajen, besannades våra värsta farhågor.

En silverblank, smällfet havsöring! Fyra kilo, minst. Kanske fem!

Och pappan med sin son verkade lika förtvivlad. Han tittade på den sprattlande fisken, kliade sig i håret och sa: "va e de här forr en fisk? Går den å äda?"

Till allas vårt försvar ska sägas, att ingen tog chansen att säga att det var en skräpfisk och att vi gärna kunde ta hand om den åt honom! I stället var vi ädla i motgångens stund och förklarade vilken lysande fångst han egentligen – mot alla odds – hade gjort.

Pappan gjorde inte fler kast. Han fick hjälp att avliva öringen, stoppade den i en

Konsumplastkasse och tog sedan sin lille son i handen och vandrade stolt in mot sta'n och en förhoppningsvis triumfartad hemkomst.

Lugnet lägrade sig åter. Solen och våra drag glittrade på nytt. Vi kastade ut och vevade in. Vi kastade ut och vevade in.

Vi var väl uppskattningsvis 70 – 80 desillusionerade sportfiskare, som stod där och trängdes i den vackra majmorgonen...